

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 К 032733 17 Кж 3
Бања Лука, 18.07.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђене Љ.К. због кривичног дјела примање мита из члана 351. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђене, адвоката С.Ђ. из Д., изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 85 0 К 032733 17 Кв од 04.07.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 18. 07.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђене Љ.К. изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 85 0 К 032733 17 Кв од 04.07.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 85 0 К 032733 17 Кв од 04.07.2017. године, осуђеној Љ.К. изречена казна затвора од 6 (шест) мјесеци за учињено кривично дјело примање мита из члана 351. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), по пресуди Окружног суда у Добоју број 85 0 К 032733 16 Кжк од 29.03.2017. године, замјењена је новчаном казном у износу од 18.000,00 КМ (осамнаест хиљада конвертибилних марака), коју је обавезана платити у року од шест мјесеци од дана правоснажности рјешења, уз упозорење да ће се приступити извршењу затворске казне у складу са законом, уколико осуђена не плати новчану казну у остављеном року.

Против наведеног рјешења, жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђене због повреде одредаба материјалног права с приједлогом да се побијано рјешење преиначи у дијелу утврђеног износа замјене казне сходно одредбама члана 35. став 6. КЗ РС.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбама, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Аргументима жалбе уз приговор о погрешној примјени материјалног права није доведена у сумњу правилност примјене Кривичног закона када је побијаним рјешењем осуђеној, на њен захтјев, затворска казна од 6 (шест) мјесеци изречена цитираном правоснажном пресудом, замјењена новчаном казном у смислу одредби члана 33. став 2. у вези са чланом 36. став 3. КЗ РС, по принципу одређеног новчаног износа (рачунајући сваки дан затвора као 100,00 КМ новчане казне), а не примјеном принципа дневних

износа по методологији којом се најнижи дневни износ (једна шездеситина званично објављене просјечне мјесечне нето плате запослених у Републици Српској, коју објављује Завод за статистику Републике Српске), рачуна као један дан затвора, како се то жалбом сугерише, а који би у конкретном случају износио 13,95 КМ.

Наиме, према правном схватању овог суда, уколико осуђени не остварује дневне дохотке у виду нето плата нити дохотке по основу других примања у смислу одредбе члана 35. став 4. КЗ РС, што представља полазни параметар при утврђивању висине дневног износа, онда приликом доношења одлуке по захтјеву осуђеног о замјени изречене казне затвора новчаном казном у смислу одредбе члана 33. став 2. КЗ РС, нема мјеста примјени одредбе члана 35. став 6. у вези са чланом 36. став 3. КЗ РС за замјену затворске казне новчаном казном примјеном принципа дневних износа по методологији којом се најнижи дневни износ рачуна као један дан затвора, већ се у том случају замјена казне затвора врши по принципу одређеног новчаног износа прописаног у одредби члана 36. став 3. КЗ РС.

Дакле, најнижи дневни износ прописан у ставу 6. члана 35. КЗ РС може бити примјењен само онда када су остварене претпоставке из члана 35. став 4. и 5. КЗ РС за изрицање казне у дневним износима, и то ако би висина дневног дохотка осуђеног (обрачуната према износу његове тромјесечне нето плате и његових других примања као и породичним обавезама) била мања од једне шездесетине званично објављене просјечне мјесечне нето плате запослених у Републици Српској.

С обзиром да у конкретном случају осуђена не остварује доходак у виду плате и других примања (што је неспорна чињеница), то у недостатку ових параметара за обрачун њеног дневног дохотка, нису испуњене претпоставке за обрачун висине дневног износа новчане казне у смислу одредбе члана 35. став 4. КЗ РС.

Слиједом наведеног првостепени суд је правилном примјеном Кривичног закона побијаним рјешењем правоснажно изречену казну затвора осуђеној од шест (6) мјесеци на њен захтјев замјенио за новчану казну у износу од 18.000,00 КМ (осамнаест хиљада конвертибилних марака), примјеном одредби члана 33. став 2. у вези са чланом 36. став 3. КЗ РС, о чему су дати ваљни разлози у образложењу тог рјешења, које као мјеродавно образложење прихвата и овај суд, па се супротне тврдње жалбе и жалбени аргументи за те тврдње не могу прихватити као основани.

Ради изнијетог, жалба браниоца осуђене се показује као неоснована, па како у поступку доношења побијаног рјешења нису почињене ни повреде Кривичног закона на штету осуђене, на које овај суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, то је одлучено као у изреци овог рјешења, тако што је на основу члана 337. став 3. ЗКП РС жалба одбијена као неоснована.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић